

N:o 95.

Af herr **O. A. Brodin**, om ändring af 8 § tulltaxeunderrättelserna.

Enligt § 8 i tulltaxeunderrättelserna medgifves, under vissa villkor, restitution af erlagd tull eller deponerad säkerhet för tull för införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, som användes vid vissa fartygs nybyggnad, förbyggnad eller reparation.

Bland villkoren för erhållande af restitution finnes stadgadt:

b) »att det fartyg, till hvilket materialierna och skeppsförnödenheterna användas inom två år efter deras införsel till riket styrkes vara i fullfärdigt skick».

Denna tidrymd har befunnits allt för kort, hvarigenom den afsedda restitutionen ej kunnat bekommas.

Handels- och sjöfartskommittén, som 1900 afgaf sitt betänkande, hade äfven denna fråga under ompröfning samt föreslog den ifrågavarande tidens utsträckning till tre år.

Enligt gällande bestämmelser måste vid import af ifrågavarande materialier och skeppsförnödenheter desamma vägas, då vederbörande tullkammare ej anse sig berättigade att taga den i faktura och konnossement upptagna vikten för god. Härigenom förorsakas vederbörande verkstadsägare en onödig utgift, som understundom belöper sig till flera hundra kronor utan någon valuta. Då eljest vid förtullning efter värde fakturors uppgift tages för god, borde väl äfven i sådana fall, då restitution af tull med säkerhet skall lämnas, fakturavikten kunna anses riktig.

För att restitutionen skall kunna erhållas och den lättnad för verkstäderna, som därmed afsetts, skall vinnas, böra bestämmelserna så förändras,

att tiden, inom hvilken fartygen skola vara i fullfärdigt skick, bestämmes till fyra år i stället för två, samt att vederbörande tullkammare må taga faktura och konnossementets vikt för god och vederbörande sålunda varda befriade från skyldigheten att uppväga gods, som anmäles för erhållande af tullrestitution, för så vidt icke vederbörande tullkammare anser sig hafva skäl för att fordra vägning.

Med stöd af hvad här ofvan anförts, hemställes,

att Riksdagen behagade besluta, att tiden inom hvilken oförmälda restitution får erhållas, utsträckes från två till fyra år, samt att vederbörande tullkammare må kunna taga i faktura eller konnossement uppgifna vikt för god i och för tullbehandlingen, såvida icke särskilda skäl finnas däremot.

Jag anhåller, att bevillningsutskottet, till hvilket denna motion måtte remitteras, behagade tillstyrka densamma och föreslå den förändrade lydelse af § 8 i tulltaxeunderrättelserna, som blir nödig, för att motionens syfte må vinnas.

Stockholm den 27 januari 1904.

O. A. Brodin.